

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 1377/2021
25.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Привредног друштва за пословне услуге „Mercator - S“ доо Нови Београд, кога заступа Јелена Милићев адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Трећи основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, одлучујући о предлогу за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 25.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за поступање у предмету Трећег основног суда у Београду Прр 102/20.

Образложење

Трећи основни суд у Београду је, уз допис од 11.01.2021. године, Врховном касационом суду доставио предмет Прр 102/20 са захтевом за делегацију надлежности. У захтеву је навео да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, односно члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер се поднетом тужбом тражи правично задовољење због повреде права на суђење у разумном року утврђено у предмету Трећег основног суда у Београду Ив 311/2015, а која повреда је утврђена решењем Вишег суда у Београду Ржг 56/19 од 05.06.2019. године.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

У конкретном случају, тужилац је дана 11.08.2020. године поднео тужбу Трећем основном суду у Београду у којој је навео да је решењем Вишег суда у Београду Ржг 56/19 од 05.06.2019. године утврђено да је у предмету Трећег основног суда у Београду Ив 311/2015 повређено право подносиоца приговора на суђење у разумном року у том предмету. Тужбеним захтевом је тражио да се обавезе тужена Република Србија да му,

због повреде права на суђење у разумном року, исплати одређени новчани износ са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате.

Имајући у виду да је предметна тужба поднета Трећем основном суду у Београду, чијим поступањем је тужиоцу учињена повреда права на суђење у разумном року а што је утврђено решењем Вишег суда у Београду Ржг 56/19 од 05.06.2019. године, то по налажењу Врховног касационог суда постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 62. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић